

Imagine a world where fathers openly affirm their children by speaking blessings into their lives every week. That world is called the Sabbath.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- **Vayechi** (ויחי | He lived)
- **Torah:** Genesis 47:28-50:26
- **Haftarah:** 1 Kings 2:1-12
- **Gospel:** Luke 4:31-5:11

Like Ephraim and Manasseh

Jacob laid his hands on Joseph's sons, Ephraim and Manasseh, and bestowed a blessing upon them. He declared that the children of Israel would henceforth bless their own children, saying, "May God make you like Ephraim and Manasseh!" In Jewish families, on Friday nights, while the family is gathering around the Sabbath table, the father lays his hands on his children and blesses them. To his sons he says, "May God make you like Ephraim and Manasseh." To his daughters he says, "May God make you like Sarah, Rebekah, Rachel and Leah." He blesses each of the children with the words of the priestly benediction and, as he feels led, other words of encouragement and blessing.

Why would a father, on the one hand, bless his sons to be like Ephraim and Manasseh, while on the other hand, blessing his daughters to be like the matriarchs Sarah, Rebekah, Rachel, and Leah? Why not also ask that his sons be like the noble patriarchs?

The answer is in the Torah. Just before Jacob declared that Israel would bless their sons to be like Ephraim and Manasseh, he himself finished bestowing a blessing upon Ephraim and Manasseh. If we look more closely at the blessing he gave them, we discover that through this blessing he transferred the Abrahamic covenant and promises to Joseph's sons. Just as Jacob had received the blessing from his father, Isaac, who received it from Abraham, he passes it on now to Ephraim and Manasseh:

The God before whom my fathers Abraham and Isaac walked, the God who has been my shepherd all my life to this day, the angel who has redeemed me from all evil, bless the lads; and may my name live on in them, and the names of my fathers Abraham and Isaac; and may they grow into a multitude in the midst of the earth. (Gen. 48:15-16)

When Jacob asks that his name and the names of his fathers may live on in the boys, he is asking

Stel je een wereld voor waar vaders openlijk hun kinderen bevestigen door elke week over hun leven zegeningen uit te spreken. Die wereld heet de sabbat.

TORA GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- **Vayechi** (ויחי | Hij leefde)
- **Tora:** Genesis 47:28-50:26
- **Haftarah:** 1 Koningen 2:1-12
- **Evangelie:** Lucas 4:31-5:11

Net als Efraïm en Manasse

Jacob legde zijn handen op de zonen van Jozef, Efraïm en Manasse, en gaf over hen een zegen. Hij verklaarde dat de kinderen van Israël voortaan hun eigen kinderen zouden zegenen, zeggende: "Moge God u als Efraïm en Manasse maken!" In de joodse gezinnen legt de vader, terwijl de familie op vrijdagavond bijeen is rond de sabbat tafel, zijn handen op zijn kinderen en zegent hen. Tot zijn zonen, zegt hij, "Moge God jullie maken als Efraïm en Manasse." Tot zijn dochters zegt hij, "Moge God jullie maken als Sara, Rebekka, Rachel en Lea." Hij zegent elk van de kinderen met de woorden van de priesterlijke zegen, en als hij zich geleid voelt, ook met andere woorden van bemoediging en zegening. Waarom zou een vader, aan de ene kant, zijn zonen zegenen om als Efraïm en Manasse te zijn, en aan de andere kant, zijn dochters zegenen om als de matriarchen Sara, Rebekka, Rachel en Lea te zijn? Waarom ook niet vragen dat zijn zonen als de noble patriarchen te zijn?

Het antwoord staat in de Tora. Net voordat Jacob verklaarde dat Israël z'n zonen zou zegenen om als Efraïm en Manasse te zijn, had hij een zegen over Efraïm en Manasse gegeven. Als we nauwkeuriger kijken naar de zegen die hij hen gaf, ontdekken we dat hij met deze zegening het verbond met Abraham en de daarbij horende beloften op de zonen van Jozef overbracht. Net zoals Jacob de zegen had ontvangen van zijn vader, Isaac, die hem van Abraham had ontvangen, geeft hij hem door aan Efraïm en Manasse:

God voor wiens aanschijn mijn vaderen hebben gewandeld, Abraham en Isaak, God die herder over mij is sinds ik ben, tot op deze dag; de engel die mij heeft losgekocht uit alle kwaad zal ze zegenen, de jongens; door hén zal mijn naam worden genoemd, en de naam van mijn vaderen Abraham en Isaak; en als vissen zo overvloedig zullen ze worden in de schoot van het land! (Genesis 48:15-16, Naardense)

Als Jacob vraagt dat zijn naam en de namen van zijn vaderen mogen voortleven in de jongens, vraagt hij

that they will walk in the same blessings and covenant relationship that God bestowed upon the patriarchs. So essentially, this blessing is equivalent to saying, "May God make you (Ephraim and Manasseh) like Abraham, Isaac and Jacob." When we bless our sons, saying, "May God make you like Ephraim and Manasseh," the actual blessing in view is the blessing Jacob spoke over the boys. It's not that Ephraim and Manasseh were so wonderful that we want our boys to be just like them. Instead, we want our boys to be blessed with the same blessing they received from Jacob. We want them to be reckoned part of the covenant and blessings God bestowed on Abraham, Isaac, and Jacob. When we bless our sons to be like Ephraim and Manasseh, we are asking for their inclusion in the Abrahamic legacy of covenant and blessing, a perfect symmetry with the patriarchal blessing over our daughters.

dat zij in dezelfde zegeningen en verbondsrelatie zullen wandelen welke God aan de patriarchen schonk. Dus in wezen, staat deze zegen gelijk met te zeggen: "Moge God jou (Efraïm en Manasse) maken als Abraham, Isaak en Jakob." Wanneer we onze zonen zegenen, zeggende: "Moge God jullie als Efraïm en Manasse maken," gaat het in feite over de zegen die Jacob over de jongens sprak. Het is niet dat Efraïm en Manasse zo geweldig waren dat we willen dat onze jongens net als zij zijn. Doch we willen dat onze jongens gezegend worden met dezelfde zegen die zij van Jacob ontvingen. We willen dat ze tot deelgenoot gerekend worden van het verbond en de zegeningen die God aan Abraham, Isaak en Jakob schonk. Wanneer we onze zonen zegenen om als Efraïm en Manasse te zijn, vragen wij om hun opname als erfgenamen in de Abrahamitische erfenis van verbond en zegen; een perfecte symmetrie met de patriarchale zegen over onze dochters.